

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010036
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3617010036.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovanej F. Q. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.12.2018, takto

rozhodol:

bžalovaná

F. Q., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom F. X., prechodne bytom X., O. XXXX/XX, t.č. bytomK., X. XXXX/XX, bez pracovného pomeru,

právoplatne uznaná za vinnú rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/15/2017- 146 zo dňa 07.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/102/2017-158 na skutkovom základe, že ako rodič úmyselne umožnila svojej dcére mal. XX.XX.XXXX Q., nar. XX.XX.XXXX, žiačke Základnej školy XX.XXXX Partizánske, XXXXč. XXX/XX v dobe od 22.04.2016 do 29.06.2016 vrátane, teda v školskom roku 2015/2016 v Partizánskom viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom na jej dochádzku do školy, nevenovala pozornosť jej výchove, nezaujímal sa o jej dochádzku do školy, umožnila jej záškoláctvo a tým mal. K. Q. mala v uvedenom období v školskom roku 2015/2016 202 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svoju maloletú dcéru vystavila nebezpečenstvu spustnutia, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona,

sa za to odsudzuje:

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaná p o v i n á vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaná p o v i n á vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 22.02.2017 obžalobu na F. Q. pod č.k. Pv 276/16/3305-21 pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že ako rodič úmyselne umožnila svojej dcére mal. K. Q., nar. XX.XX.XXXX, žiačke Základnej školy J. P., Partizánske, H. č. XXX/XX v dobe od 22.04.2016 do 29.06.2016 vrátane, teda v školskom roku 2015/2016 v Partizánskom viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom na jej dochádzku do školy, nevenovala pozornosť jej výchove, nezaujímal sa o jej dochádzku do školy, umožnila jej záškoláctvo a tým mal. XXXX/XXXX Q. mala v uvedenom období v školskom roku 2015/2016 202 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svoju maloletú dcéru vystavila nebezpečenstvu spustnutia.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 07.06.2017 vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovanej z prípravného konania zo dňa 13.01.2017 za splnenia podmienok podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, prečítaním zápisnice o výsluchu svedka K. Q. zo dňa 17.01.2017 za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku, výsluchom svedkov Ing. Q. K., PaedDr. L. X., prečítaním zápisnice o výsluchu svedka V. V. zo dňa 13.01.2017 za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, oboznámením ostatného spisového materiálu (podnet na začatie trestného stíhania + prílohy z č.l. 2-6, správa ZŠ + prílohy z č.l. 44-46, ospravedlnenky z č.l. 47-57, dochádzka maloletej z č.l. 58-66, správy zo ZŠ z č.l. 67-86, správa ÚPSVaR PE z č.l. 87-89, zápisnica o konaní o dohode o vine a treste z č.l. 112-113, výpis z evidencie priestupkov z č.l. 122, lustrácia STA z č.l. 124, odpis z registra trestov z č.l. 125) a oboznámením podstatného obsahu spisov tunajšieho súdu sp. zn. 1T/69/2015 a sp. zn. 2T/28/2016 a po takto vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 07.06.2017 vyhlásil rozsudok (č.k. 1T/15/2017-146), ktorým obžalovanú uznal vinnou z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a odsúdil ju podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, ktorý je obžalovaná v zmysle § 55 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona povinná vykonať najneskôr do jedného roka od jeho nariadenia, osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

Na odvolanie prokurátora, ktoré podal čo do výroku o treste v neprospech obžalovanej, Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 3To/102/2017-158 zo dňa 23.05.2018 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil vyššie citovaný rozsudok vo výrokoch o uloženom treste povinnej práce a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvej inštancie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými vo vzťahu k napadnutým výrokom rozhodnutia o uloženom treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, vo vzťahu ku ktorým je treba na objasnenie rozhodných okolností doplniť dokazovanie v zmysle § 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Po vrátení veci bude úlohou okresného súdu pre posúdenie pohnútky obžalovanej a následkov činu vyžiadať správu o školskej dochádzke maloletej a jej študijných výsledkoch po prestúpení do inej školy až do doby skončenia povinnej školskej dochádzky maloletej. Okresný súd poskytne možnosť obžalobe predložiť dôkazy svedčiace o tom, že v danom prípade všetky príslušné orgány vykonali všetky zákonom dovolené účinné opatrenia, aby po predchádzajúcom odsúdení obžalovanej už nedochádzalo k neospravedlnenej školskej dochádzke maloletej a dôkazy odôvodňujúce, čo objektívne bránilo okamžitému vykonaniu účinných opatrení, brániacich ďalším neospravedlneným absenciám maloletej v povinnej školskej dochádzke (napr. podľa § 37 ods. 3 písm. a/, písm. b/ Zákona o rodine) bezprostredne po zistení prvých neospravedlnených absencií maloletej v rozhodnom čase v tejto prejednávanej veci. Až po takto doplnenom dokazovaní pri rešpektovaní práva strán navrhovať dôkazy vo vzťahu k otázkam súvisiacim s potrestaním obžalovanej bude možné zákonným spôsobom rozhodnúť o spravodlivom potrestaní obžalovanej v duchu ustanovenia § 1 Trestného poriadku.

Okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom na opätovné prejednanie a rozhodnutie v potrebnom rozsahu, majúci na zreteli ustanovenie § 327 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní dňa 26.09.2018 a 05.12.2018 doplnil dokazovanie v zmysle odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu výsluchom obžalovanej, svedkov K. Q., Ing. Q. K., PaedDr. L. X., PhDr. F. O., v zmysle § 269 ods. 1 Trestného poriadku oboznámením správy ÚPSVaR PE z č.l. 173, správ strednej odbornej školy agrotechnickej z č.l. 174-175, lustrácie v CDB z č.l. 179-180, správy ÚPSVaR TN z č.l. 197, správy o povesti Mesto Partizánske z č.l. 201, úmrtný list z č.l. 205, lekárska správa z č.l. 206, správy MsÚ TN z č.l. 207, odpis z RT z č.l. 212, správa ÚPSVaR PE z č.l. 224, 228 a oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 4P/4/2016, sp. zn. 1P/69/2016, sp. zn. 1T/69/2015, sp. zn. 2T/28/2016, sp. zn. 2T/91/2017 a sp. zn. 5Em/1/2017.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 26.09.2018 uviedla, že jej zomrel pred mesiacom ocino v nemocnici v Trenčíne, kde obžalovaná v súčasnosti žije spolu s dcérami K. a V., ktorá je zdravotne ťažko postihnutá a priateľom, o ocina sa starala 14 rokov, ďalej využila svoje právo nevypovedať v tejto veci.

Svedkyňa K. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 05.12.2018 nevyužila svoje právo nevypovedať v zmysle § 130 ods. 1 Trestného poriadku, pričom potvrdila, že nechodila do školy, lebo sa venovala modelingu, až na strednej škole mala problémy s učiteľmi. Mala ospravedlnenky od modelingových agentúr, ktoré však v škole nemohli prijať. Obžalovaná mala o tom viac-menej vedomosť, aj s ňou o tom hovorila, avšak ona si aj tak urobila po svojom. V podstate nerešpektovala matku. Keďže nemala 18 rokov, tak matka chodila s ňou. Matka spolupracovala s úradom práce. S matkou má dobrý vzťah. Bolo to obdobie puberty, kedy si robila, čo chcela, teraz si vstúpila do svedomia a matku už rešpektuje. Matka to nikde neriešila. V škole v Partizánskom nemala žiadne problémy. Keď nechodila do školy, tak sa to tam po spolužiakoch vyprávalo, takže sa v tom kolektíve necítila najlepšie a tiež učiteľia, keď odpovedala sa ju snažili pred všetkými ponižovať, že nechodí do školy a teraz sa robí hrdinkou. Tieto problémy riešila i s matkou a išli za pani riaditeľkou, ktorej povedala, aby sa k nej učiteľia správali normálne. Riaditeľka jej povedala, že sa to vyrieši, malo ísť o jej manžela, že sa s ním porozpráva. Svedkyňa potom ďalej nechodila do školy kvôli modelingu, čo bol podstatný dôvod, pre ktorý nechodila do školy. Svedkyňa žiadala individuálny študijný plán, avšak nespomína si, ako to dopadlo. Na otázku prečo nenechala modeling tak a nevenovala sa škole uviedla, že vtedy tak nad tým nerozmýšľala. Celú vec považuje za svoju vinu. Má vedomosť o tom, že bolo nad ňou uložené výchovné opatrenie, mala byť umiestnená v zariadení na odbornú diagnostiku, pričom svedkyňa odmietla nastúpiť toto výchovné opatrenie a ďalej sa to neriešilo. Matka by ju tam nedala.

Súd vyhovel návrhu prokurátorky na doplnenie výsluchu svedkyne Ing. Q. K., ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 05.12.2018 uviedla, že bola triednou učiteľkou K., nespomína si, že by bola K. šikanovaná. Z. si, že by sa voči nej nevhodne správali učiteľia, či spolužiaci, neriešili žiadnu šikanu. X. chodila veľmi málo do školy. Táto jej trieda boli veľmi dobrí žiaci, nemá vedomosť, že by sa jej bol niekto vysmieval. Svedkyňa prichádzala do kontaktu s obžalovanou, avšak nie veľmi často. Naposledy sa videli niekedy na prelome polrokov v decembri 2015, kedy ešte posledný krát obžalovaná prosila pani riaditeľku o šancu pre dcéru. Obžalovaná neriešila so svedkyňou, že by mala problémy s dcérou. Dôvody, prečo maloletá nechodila do školy boli najskôr, že bola chorá, potvrdenia boli od rôznych lekárov a keď toto neplatilo tak nakoniec vraj chodila robiť v Prahe modelku. Obžalovaná neriešila so školou individuálny študijný plán dcéry. Škola to riešila ako záškoláctvo.

Súd vyhovel návrhu prokurátorky na doplnenie výsluchu svedkyne PaedDr. L. X., ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 05.12.2018 uviedla, že to nemá čerstvo v pamäti, K. mala veľké množstvo vymeškaných hodín, takže postupovali v zmysle zákona a najskôr upozornili rodiča, následne i úrad práce. Matka sa na predvolanie dostavila, bola slušná, avšak maloletá ďalej nechodila do školy. Na návrh prokurátorky sa odstraňovali rozpory oproti výpovedi z prípravného konania, pričom svedkyňa zotrvala na tom, čo uviedla v prípravnom konaní, že v druhej časti školského roku spolupráca zo strany rodiny so školou nebola. Ako riaditeľka neriešila žiadne problémy so šikanou maloletej, išlo o veľmi dobrú triedu a pri tej absencii maloletej ani nemalo kedy k takému niečomu dôjsť. Podľa svedkyne maloletá takmer vôbec nechodila v tom školskom roku do školy. Podľa názoru svedkyne obžalovaná nevyvinula dostatočnú snahu, aby sa niečo zmenilo, síce prišla do školy utrpená, avšak nič sa nevyriešilo. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaná s maloletou riešila individuálny študijný plán.

Súd vyhovel návrhu prokurátorky na výsluch svedkyne PhDr. F. O., ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 05.12.2018 uviedla, že prvé oznámenie prišlo na ich oddelenie v máji 2012 z obvodného oddelenia o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Škola ich v máji 2015 oboznámila o zanedbávaní školskej dochádzky maloletej, išlo o veľký počet vymeškaných hodín. Bolo podané trestné oznámenie a tiež boli vykonané pohovory s obžalovanou i maloletou, kde bola matka upovedomená o tom, že u dcéry je povinná školská dochádzka a je potrebné aby dcéra do školy chodila, išlo o viacero pohovorov ako i pokusov o kontakt, avšak nie vždy boli úspešné, niekedy neotvárali dvere. Maloletá naďalej zanedbávala povinnú školskú dochádzku, matke bola ponúknutá poradenská pomoc a konzultácia na referáte poradensko-psychologických služieb na úrade, túto ponuku a pomoc prijala, avšak konzultácii sa zúčastnila zo všetkých šiestich asi dvakrát. Nakoľko nedochádzalo k zlepšeniu, bolo podané opätovné trestné oznámenie a bol podaný i podnet na tunajší súd zo dňa 08.02.2016 na uloženie výchovného opatrenia - dohľadu. Toto výchovné opatrenie sa pravidelne každé dva mesiace

vyhodnocuje, avšak terénna práca bola zakaždým neúspešná, matka nereagovala ani na predvolania RPPS, teda výchovné opatrenie bolo vyhodnotené ako neúčelné. Podali nový návrh na uloženie iného výchovného opatrenia - pobyť v zariadení za účelom odbornej diagnostiky, ktorému súd vyhovel, avšak sa nerealizovalo, nakoľko matka s nimi nespocovala, odmietla vydať dieťa a odovzdať ho do zariadenia. Podľa svedkyne matka maloletú podporovala v tom, aby viedla záhaľčivý spôsob života. Matka síce prezentovala na úrade, že má snahu o riešenie danej situácie, avšak i ich psychológ to vyhodnotil, že to bolo len na verbálnej úrovni. Vie, že ďalšia dcéra obžalovanej má zdravotné problémy, nevie však nič bližšie.

Zo správy ÚPSVaR Partizánske zo dňa 20.08.2018 (č.l. 173) a jej príloh (správy Strednej odbornej školy agrotechickej v Topoľčanoch zo dňa 12.06.2017 a 04.09.2017, č.l. 174-175) vyplýva, že maloletá K. bola v školskom roku 2016/2017 žiačkou 1.D triedy Strednej odbornej školy agrotechickej v Topoľčanoch. Z dôvodu, že sa bez preukázania závažných dôvodov nezúčastnila vykonania komisionálnych skúšok a zo všetkých predmetov bola klasifikovaná stupňom prospechu „nedostatočný“, v štúdiu ďalej pokračovať nemohla a dňom 31.08.2017 prestala byť žiačkou tejto školy. V ďalšej správe tejto školy sa tiež uvádza, že maloletá K. vymeškala od začiatku školského roka 2016/2017 ku dňu 09.05.2017 894 neospravedlnených hodín, tiež sa nezúčastnila ani na všetkých komisionálnych skúškach, ktoré jej boli na polročnej pedagogickej porade povolené, preto bola hodnotená známku nedostatočný. Zákonný zástupca žiačky nereagoval na predvolania, ktoré jej boli zaslané. Spolupráca matky s inštitúciami ako aj s ÚPSVaR Partizánske, oddelenie SPODaSK bola komplikovaná. S matkou bolo ťažké sa telefonicky spojiť, telefón buď nedvihla alebo ho mala nedostupný. Taktiež bola zo strany úradu vykonaná viackrát terénna sociálna práca, ktorá bola málokedy úspešná, na opakované zvonenia ako aj klopanie nikto nereagoval.

Zo správy Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín zo dňa 09.10.2018 (č.l. 197) vyplýva, že otec obžalovanej F. G., naposledy bytom Trenčín, X. XXXX/XX na tamjšom úrade nie je poberateľom žiadnych dávok a príspevkov. Úradu nie sú známe žiadne informácie ohľadom zdravotného stavu menovaného, ani iné skutočnosti. Zo správy Mestského úradu v Trenčíne (č.l. 207) ako i z úmrtného listu (č.l. 205) vyplýva, že otec obžalovanej zomrel dňa X. v Trenčíne.

Zo správy mesta Partizánske zo dňa 11.10.2018 o povesti (č.l. 201) vyplýva, že dcéra obžalovanej V. Q. sa v meste Partizánske nezdržuje. Na základe sociálneho šetrenia zistili, že obžalovaná i s dcérou bývajú v K., X. XXXX/XX. V. je poberateľkou invalidného dôchodku. Zo správy MUDr. Peniaškovej (č.l. 206) vyplýva, že V. bola od narodenia v jej liečebno-preventívnej starostlivosti do 30.09.2018, kedy jej matky z dôvodu presťahovania do Trenčína prevzala zdravotnú dokumentáciu a ukončila dohodu o liečebno-preventívnej starostlivosti.

Zo správy ÚPSVaR Partizánske zo dňa 09.11.2018 (č.l. 224) vyplývajú skutočnosti, o ktorých vypovedala PhDr. O. na hlavnom pojednávaní.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4P/4/2016 súd zistil, že podnetom doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.02.2016 ÚPSVaR Partizánske žiadali uložiť maloletej K. Q. výchovné opatrenie - dohľad podľa § 37 ods. 2 písm. b/ Zákona o rodine. Do konania vstúpil i prokurátor. Tunajší súd rozsudkom č.k. 4P/4/2016-28 zo dňa 31.03.2016, právoplatným dňa 10.06.2016, nariadil nad výchovu maloletej K. dohľad, keď v odôvodnení rozhodnutia okrem iného poukázal na väčší počet vymeškaných vyučovacích hodín v školskom roku 2015/2016 a v danom prípade súd upozornil matku maloletej, že ak by sa negatívne výchovné pôsobenie matky na maloletú po nariadení dohľadu nezlepšilo, môže súd nariadiť jej odňatie z osobnej starostlivosti matky a jej pobyt v zariadení odbornej diagnostiky.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1P/69/2016 súd zistil, že podnetom doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.07.2016 ÚPSVaR Partizánske žiadali uložiť maloletej K. Q. výchovné opatrenie - nariadenie pobytu maloletej v zariadení, ktoré vykonáva odbornú diagnostiku najdlhšie na šesť mesiacov podľa § 37 ods. 3 písm. a/ Zákona o rodine s poukazom na to, že skoršie výchovné opatrenie - dohľad si nesplnilo svoj účel, nedošlo k náprave. Do konania vstúpil i prokurátor v zmysle § 13 ods. 1 CMP. Tunajší súd rozsudkom č.k. 1P/69/2016-75 zo dňa 17.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/36/2017-138 zo dňa 06.09.2017, dočasne odňal maloletú K. z osobnej starostlivosti matky a nariadil nad maloletou výchovné opatrenie na účely zabezpečenia odbornej diagnostiky, a to pobyt v zariadení, ktoré vykonáva odbornú diagnostiku na dobu 6 mesiacov. Zároveň bola matke uložená

povinnosť spolupracovať s týmto zariadením a s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí. Z odôvodnenia vyššie citovaných rozhodnutí vyplýva, že miernejšie výchovné opatrenia nevedli k náprave maloletej, jej matka nie je schopná zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletú, hoci bola viackrát informovaná o neadbalej dochádzke. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že sú dane dôvody na nariadenie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 3 písm. a/ Zákona o rodine a tiež s tým, že dočasné odňatie maloletej zo starostlivosti matky a nariadenie jej pobytu v zariadení, ktoré plní úlohu odbornej diagnostiky na dobu 6 mesiacov je predovšetkým v záujme maloletej XEm/X/XXXX, kde bude maloletá pod odborným a profesionálnym dohľadom vedená k zodpovednému prístupu k plneniu si školských povinností.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Em/1/2017 súd zistil, že ÚPSVaR Partizánske podali v zmysle § 30 ods. 5 zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele na tunajšom súde dňa 02.11.2017 návrh na výkon rozhodnutia, a to vyššie citovaného rozsudku tunajšieho súdu č.k. 1P/69/2016-75 zo dňa 17.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/36/2017-138 zo dňa 06.09.2017 s odôvodnením, že matka maloletej dobrovoľne nesúhlasila s umiestnením dcéry do zariadenia a tiež neumožnila vykonať realizáciu tohto rozhodnutia. Tunajší súd uznesením č.k. 5Em/1/2017-14 zo dňa 28.02.2018 nariadil výkon vyššie citovaného rozhodnutia. Uznesením č.k. 5Em/1/2017-29 zo dňa 26.10.2018 tunajší súd vyzval obžalovanú, aby sa v lehote jedného mesiaca od doručenia výzvy podrobila vyššie citovanému rozhodnutiu o uložení výchovného opatrenia a zároveň ju poučil o následkoch dobrovoľného nepodrobenia sa mu. Do rozhodnutia v tejto trestnej veci (05.12.2018) k realizácii tohto rozhodnutia nedošlo.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej súd zistil, že táto bola doposiaľ 2 krát súdne trestaná pre rovnaký trestný čin ako sa vedie voči nej súčasne trestné stíhanie. Naposledy rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2T/28/2016-108 zo dňa 29.06.2016, právoplatným toho istého dňa k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov; skúšobná doba uplynula 02.03.2018. Zo správy z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaná doposiaľ nebola postihnutá za priestupok. Obžalovaná z miesta bydliska nie je bližšie hodnotená.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 22.11.2017 na tunajšom súde obžalobu na F. Q. v bode 1/ za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona (kladie sa jej za vinu, že svojej dcére, žiačke Strednej odbornej školy agrotechnickej v Topoľčanoch umožnila záškoláctvo, keď mala v školskom roku 2016/2017 v období od 05.09.2016 do 31.03.2017 417 neospravedlnených vyučovacích hodín) a v bode 2/ za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona (kladie sa jej za vinu, že svojej dcére, žiačke Strednej odbornej školy agrotechnickej v Topoľčanoch umožnila záškoláctvo, keď mala v školskom roku 2016/2017 v období od 13.04.2017 do 30.06.2017 303 neospravedlnených vyučovacích hodín). Vec zatiaľ nebola skončená a vedie sa pod sp. zn. 2T/91/2017.

Na základe vyššie popísaného vykonaného dokazovania súd vychádzal z ustálenej viny obžalovanej rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/15/2017-146 zo dňa 07.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/102/2017-158 zo dňa 23.05.2018, kedy bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko výrok o vine nebol napadnutý opravným prostriedkom žiadnou zo strán a pri rozhodovaní o treste u obžalovanej vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy, pričom mal na zreteli tiež to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona ako aj § 38 Trestného zákona pričom zistil u obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznala sa k spáchaniu trestného činu a čin úprimne oľutovala) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona (bola už za trestný čin odsúdená). Súd pri rozhodovaní o treste mal na zreteli aj ustanovenie § 1 Trestného poriadku v zmysle ktorého majú byť páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní. Súd, rešpektujúc vyjadrený názor odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie v naznačenom smere a v tejto súvislosti najmä zameral svoju pozornosť, či príslušné orgány štátu

využili všetky dostupné netrestné prostriedky na zabezpečenie riadneho plnenia si povinnej školskej dochádzky maloletou, pričom tu konštatuje, že príslušné štátne orgány nepochybili. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tak školské zariadenie, ktoré maloletá v tom období navštevovala, ako i orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately využívali všetky dostupné prostriedky, aby sa dosiahla náprava (pokusy o komunikáciu s maloletou a obžalovanou, terénna sociálna práca, predvolávanie na pohovory, návštevy v domácnosti obžalovanej a maloletej) a v intenciách ich možností svoje opatrenia vyhodnocovali a pri zistených nedostatkoch na tieto upozorňovali príslušné orgány, resp. iniciovali konania na dosiahnutie nápravy (podanie podnetu zo strany ÚPSVaR Partizánske na nariadenie výchovného opatrenia - dohľadu nad maloletou v zmysle § 37 ods. 2 písm. b/ Zákona o rodine na tunajšom súde a keďže toto menej invazívne opatrenie bolo vyhodnotené ako neúčelné, nakoľko sa ním nepodarilo dosiahnuť, aby si maloletá začala riadne plniť povinnú školskú dochádzku, bol zo strany ÚPSVaR Partizánske podaný následne i podnet na uloženie výchovného opatrenia - nariadenie pobytu maloletej v zariadení, ktoré vykonáva odbornú diagnostiku najdlhšie na šesť mesiacov podľa § 37 ods. 3 písm. a/ Zákona o rodine a neskoršie po vydaní tohto výchovného opatrenia následne podali na tunajší súd i návrh na jeho výkon, nakoľko obžalovaná dobrovoľne nesúhlasila s umiestnením dcéry do zariadenia a tiež neumožnila vykonať realizáciu tohto rozhodnutia). Tieto okolnosti vyplynuli i s doplneného dokazovania, keď boli na súde na návrh prokurátorky opätovne vypočuté triedna učiteľka maloletej, riaditeľka školy, ako i pracovníčka ÚPSVaR Partizánske, pričom tieto potvrdili, že s obžalovanou bola zložitá spolupráca a táto síce sľubovala zlepšenie situácie u maloletej, ale tieto jej sľuby zostávali len vo verbálnej rovine. Z doplneného výsluchu triednej učiteľky maloletej a riaditeľky školy zároveň súd zistil, že u maloletej C. nedošlo k šikanovaniu zo strany spolužiakov, či učiteľov, nakoľko pri tej absencii maloletej ani nemalo kedy k takému niečomu dôjsť. Maloletá K. vo svojej výpovedi uviedla, že nechodila do školy, lebo sa venovala modelingu, vyjadrovala sa aj tým spôsobom, že sa necítila v škole dobre, keď sa jej spolužiaci posmievali, že má veľa vymeškaných hodín, ale zároveň tiež potvrdila, že školu vymeškávala najmä kvôli modelingu. Obžalovaná mala o tom viac-menej vedomosť, aj s ňou o tom hovorila, avšak ona si aj tak urobila po svojom. V podstate nerešpektovala obžalovanú. Celú vec považuje za svoju vinu. Jej prípadné poukazy na nedobré vzťahy v školskom kolektíve (keď si ju mali spolužiaci doberať a hovoriť o tom, že nechodí do školy, čo jej prekážalo) možno hodnotiť ako účelové, nakoľko zo správy Strednej odbornej školy agrotechnickej v Topoľčanoch vyplynulo, že aj pri pokračovaní v štúdiu na tejto škole pokračovala v zanedbávaní povinnej školskej dochádzky, keď od začiatku školského roka 2016/2017 ku dňu 09.05.2017 vymeškala 894 neospravedlnených hodín a v správe zo školy sa tiež konštatovalo, že nakoľko sa maloletá bez preukázania závažných dôvodov nezúčastnila vykonania komisionálnych skúšok a zo všetkých predmetov bola klasifikovaná stupňom prospechu „nedostatočný“, v štúdiu ďalej pokračovať nemohla a dňom 31.08.2017 prestala byť žiačkou tejto školy. Tu súd tiež konštatuje, že neplnenie si povinnej školskej dochádzky maloletou na Strednej odbornej škole agrotechnickej v Topoľčanoch v školskom roku 2016/2017 je predmetom trestného stíhania na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/91/2017.

Ďalej súd pre rozhodnutie o treste skúmal i rodinné pomery na strane obžalovanej a jej tvrdenia o nepriaznivom zdravotnom stave ďalšej dcéry V., ako aj o nepriaznivom zdravotnom stave jej otca, ktorý žije v Trenčíne a o ktorého sa podľa jej tvrdenia starala 14 rokov, chodievala ho navštevovať každý piatok, kedy mu robila nákupy, platiť potrebné veci, niekedy chodievala aj častejšie, podľa potreby a nepoberala za to žiadny opatrovateľský príspevok, pričom zistil, že otec obžalovanej zomrel v Trenčíne dňa 02.08.2018, pričom z potvrdenia ÚPSVaR Trenčín tiež vyplynulo, že na tamojšom úrade nebol poberateľom žiadnych dávok a príspevkov. Dcéra obžalovanej V. je podľa správy mesta Partizánske poberateľkou invalidného dôchodku, jej ošetrojúca lekárka MUDr. Peniašková sa k jej zdravotnému stavu bližšie nevyjadřila, pričom len konštatovala, že obžalovaná od nej prevzala zdravotnú dokumentáciu dcéry z dôvodu presťahovania sa do Trenčína. Tiež svedkyňa PhDr. F. O., pracovníčka ÚPSVaR Partizánske potvrdila, že má vedomosť o zdravotných problémoch ďalšej dcéry obžalovanej.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na osobu obžalovanej a na možnosti jej nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie, bude postačujúci aj alternatívny trest k trestu odňatia slobody, a to konkrétne trest povinnej práce. Zároveň súd prihliadol i na krajským súdom zdôraznenú okolnosť, že v prípade spáchania trestného činu počas plynutia skúšobnej doby (v danom prípade išlo o odsúdenie za rovnaký trestný čin podmieneným trestom v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/28/2016), kedy sa pri ukladaní trestu spravidla vyžaduje prísnejšia represia, možno toto prelomenie tejto zásady a vybočenie z nej

zohľadniť len za zistenia a preukázania okolností hodných osobitného zreteľa, tu súd konštatuje, že v danom prípade z doplneného dokazovania po vrátení veci odvolacím súdom tiež vyplynulo, že obžalovaná nebola schopná byť pre maloletú dostatočnou autoritou, táto ju dôsledne nerešpektovala a ako i samotná maloletá priznala, táto mala sama záujem na tom, aby sa zúčastňovala rôznych modelingových aktivít, a to i počas obdobia, kedy si bola povinná plniť školskú dochádzku, dokonca maloletá konštatovala, že sama cíti zodpovednosť za celú vec, čo samozrejme obžalovanú nezbavuje vinu z hľadiska trestnoprávných následkov, avšak je to možné hodnotiť z hľadiska ukladania trestu ako okolnosť relevantnú pre uloženie trestu, pričom maloletá v čase spáchania skutku mala 15 rokov a išlo aj o jej rozhodnutie, keď v tom videla príležitosť pre jej budúcu kariéru na úkor školskej dochádzky. Taktiež starostlivosť obžalovanej o druhú dcéru V. je okolnosťou, kedy prevažuje z pohľadu súdu prihliadnutie na základnú zásadu pre ukládanie trestov, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Za týchto okolností je podľa názoru súdu možné považovať za dostatočný i alternatívny trest, a to trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, teda v strede zákonného rozpätia, s ktorým druhom trestu vyslovila súhlas aj obžalovaná a ktorého výmerou súd dostatočne zohľadnil závažnosť a následok konania obžalovanej. Teda tak, ako to súd konštatoval i pri prvotnom rozhodnutí, napriek recidíve obžalovanej a tomu, že skutok spáchala v skúšobnej dobe, má súd za to, že nie je nevyhnutné aby prevážila represívna zložka trestu pred zložkou výchovnou, ale naopak je vhodné a účelné, aby obžalovaná pod hrozbou premeny trestu vykonávala verejnoprospešnú prácu a takto bola prospešná pre spoločnosť a zároveň nedôjde k narušeniu väzieb v rodine obžalovanej, čím bude splnená zásada, že trest bude postihovať najmä páchatel'a a nezasiahne výrazne i do osudov ďalších členov rodiny obžalovanej, najmä jej ďalšej dcéry Veroniky.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).